

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoCsp/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218201547
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4218201547.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcu: Q. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XXX, zast. Mgr. Stanislavou Tichou, advokátkou, Zakvášov 1519/55, Považská Bystrica proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 2 091,29 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 9. augusta 2021 č. k. 15Csp/45/2018-211 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2 091,29 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2 091,29 eura od 12. 04. 2018 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania, pred súdom prvého stupňa, ako aj v odvolacom konaní v rozsahu 100%. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2 písm. a), f), g), i), j), k), § 11 ods. 1 písm. a), b) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k podpisu zmluvy spotrebiteľským úverom, § 44 ods. 1, 2, § 46 ods. 1, 2, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, § 39, § 41, § 451 ods. 1, 2, § 457 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a vykonaným dokazovaním zistil, že zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. 8400048049 vyplýva, že v bode 1 v nej vystupuje žalovaný ako veriteľ, v bode 2 žalobca ako dlžník, pričom bola podpísaná žalobcom dňa 06. 09. 2012 a žalovaným dňa 12. 09. 2012. Žalobca v zmluve vyplnil údaje v časti 5 zmluvy - údaje o požadovanom revolvingovom úvere, pričom zo znenia bodu 5 vyplýva, že dlžník žiada veriteľa o poskytnutie úveru za nasledovných podmienok: čiastka úveru (úverový limit) 1 500,- eur, splatnosť úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eura. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3 375,54 eura, predpokladaná RPMN za úver (v %) 70,01, ročná úroková sadzba úveru (v %) 70,01, priemerná RPMN za úver (v %) 45,60. Poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eura, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1 928,88 eura, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %) 63,32 a ročná úroková sadzba 76,21. Iným písmom bol vyplnený bod 6. žiadosti obsahujúci údaje o schválenom revolvingovom úvere, pričom údaje vpísané v bode 6 boli rovnaké ako údaje, ktoré vypíňal žalobca ako dlžník v bode 5 zmluvy s tým rozdielom, že predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %) bola 60,49, a nie 63,32 ako vypíňal žalovaný v bode 5, a navyše sa v bode 6 objavil i údaj o ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania

(v %) 8,75. Podľa bodu 2.1 zmluvných dojednaní vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná dlžníkom je návrhom na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluva o revolvingovom úvere je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu dlžníka a veriteľa. Podľa bodu 2.2 zmluvných dojednaní, veriteľ je povinný odoslať dlžníkovi oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a jeden rovnopis zmluvy o revolvingovom úvere. Podľa bodu 4.1 zmluvných dojednaní, revolving je automatické poskytnutie ďalšieho úveru (peňažných prostriedkov) dlžníkovi vo výške uvedenej v bode 6. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere a oznámenú dlžníkovi v oznámení veriteľa podľa čl. 2, ods. 2.2 tejto zmluvy o RÚ, za podmienok uvedených v tejto zmluve o RÚ. Podľa bodu 8 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvu o úvere č. 8400048049 bola uzatvorená dohoda o poskytnutí služby, podľa ktorej bol dojednaný záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eura a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eura v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Podľa bodu 8.4 dohody odplata za poskytnutie služby odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa čl. 2.3. zmluvných dojednaní žiadosti oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto dohody o poskytnutí služby a to ku dňu poskytnutia úveru. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. zmluvných dojednaní žiadosti oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto dohody o poskytnutí služby a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa čl. 4.3. zmluvných dojednaní žiadosti. Rozdiel bude uhradený dlžníkovi na účet uvedený v čl. 2 žiadosti. Z karty klienta je zrejmé, že žalobca uhradil žalovanému 45 splátok v celkovej výške 3 375,54 eura. Z dôkazov zistených vo verejných registroch - priemerné úrokové miery z úveru, ktorá je voľne dostupná na internete rámci verejných registrov, vyplýva, že úroková sadzba v 3. štvrtroku roku 2012 (t.j. doba kedy bola uzavretá úverová zmluva - september 2012) bola pri nových spotrebiteľských úveroch od 1 do 5 rokov poskytovaných v bankovom sektore vo výške 12,00 % a pri úveroch na nehnuteľnosti vo výške 4,66%. V danom prípade súd uvedenú zmluvu o poskytnutí úveru hodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný ako dlžník vystupoval pri uzatváraní zmluvy ako spotrebiteľ, keďže túto zmluvu uzatváral ako fyzická osoba nekonajúca v rámci svojej podnikateľskej činnosti a uzatváral ju s dodávateľom, t.j. žalobcom, ktorý ako poskytovateľ uzatváral zmluvu v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Súd ďalej hodnotil zmluvu podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase podpisu zmluvy. I keď bol úver poskytnutý na rekonštrukciu nehnuteľnosti, súd bol názoru, že je nutné ho posudzovať podľa ustanovenia predmetného zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože takéto poskytnutie peňazí nespĺňa žiadnu z výnimiek uvedených v § 1 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z.

1.2. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca dňa 06. 09. 2012 podpísal a vyplnil body 1. až 5. žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere ako jednostranného právneho úkonu, ktorý súd považuje za návrh na uzavretie zmluvy. Následne zástupca žalovaného dňa 12. 09. 2012 podpísal a vyplnil bod 6. predmetnej žiadosti (údaje o schválenom revolvingovom úvere), ktoré vyplnenie malo byť prijatím návrhu, a teda uzavretím zmluvy. Súd v rámci dokazovania zistil, že návrh na uzavretie zmluvy (žiadosť) a prijatie návrhu (žiadosť - bod 6 a oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi) nie sú totožné a líšia sa v údajoch o predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %), pričom však všetky ostatné údaje zostali zachované, a je teda evidentné, že žalovaný nemohol meniť tento údaj bez zmeny i ďalších údajov v zmluve (žiadosti). Vzhľadom na uvedené nemožno hovoriť o akceptácii návrhu (žiadosti) zo strany žalovaného, ale o novom návrhu, ktorý by mal žalobca písomne prijať alebo odmietnuť (§ 44 OZ). V konaní však nebolo preukázané, že by žalobca následne urobil ďalší písomný úkon, z ktorého by vyplynulo, že by takýto nový návrh žalovaného prijal. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že v prípade žiadosti a zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu nemal za preukázanú (v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka ďalej len OZ, v spojení s § 43a ods. 1 OZ a § 43c ods. 1 OZ) existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle strán sporu ako zmluvných strán v časti údajov o RPMN. Prijatie oferty (žiadosti, resp. návrhu) žalovaného na uzavretie zmluvy žalobcom obsahuje zmenu v časti údajov o RPMN, preto je novým návrhom zmluvy s poukazom na § 44 ods. 2 OZ, najmä keď údaj o RPMN je taktiež podstatnou náležitosťou písomnej úverovej zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od

01. 04. 2015). Pokiaľ žalobca v konaní nepreukázal ani existenciu a ani doručenie vyjadrenia písomného súhlasu žalovaného so zmenami žalobcu v akceptácii oferty, medzi stranami sporu nedošlo k uzavretiu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500111563 z 20. 04. 2015 písomne. Absencia písomnej formy úverovej zmluvy predpokladanej v § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. má s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona za následok, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov. V prípade, že v zmluve nebola RPMN uvedená, resp. v nesprávnej výške, dochádza k následkom uvedených § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. (poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) (teda aj uvedenie výšky RPMN). V zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Z uvedeného bez pochybností vyplýva, že výšku RPMN musí dodávateľ uviesť na základe zákonom daného výpočtového vzorca a na základe údajov platných práve v čase uzatvorenia zmluvy. Uzavreté zmluvy o úvere aj v prípade chýbajúcej RPMN (prípadne nesprávne uvedenej) nemajú za následok ich neplatnosť z dôvodu absencie písomnej formy, teda chýbajúcej akceptácie návrhu zmluvy zo strany dlžníka (súd poukazuje na ustálenú súdnu prax napr. rozhodnutie Krajského súdu v Nitre zo dňa 29. 04. 2021 sp. zn. 7Co/42/2020). Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, žalovaný na základe uvedenej zmluvy poskytol žalobcovi plnenie vo výške 1 284,25 eura s tým, že žalobca žalovanému vrátil sumu spolu čiastku vo výške 3 375,54 eura, čo je preukázané z karty klienta, žalovaný je teda povinný žalobcovi vydať rozdiel sumy vo výške 2 091,29 eura (3 375,54 - 1.284,28), na zaplatenie ktorej súd žalovaného zaviazal, tak ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia. Žalobcovi za omeškanie žalovaného s úhradou sumy bezdôvodného obohatenia vo výške 2 091,29 eura vznikol v súlade s § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Žalovaný sa s poukazom na § 563 OZ dostal do omeškania až dňom 12. 04. 2018, keď žaloba vo veci mu bola doručená dňa 11. 04. 2018 a žalovaný prvého dňa po tom, ako ho o plnenie žalobca požiadal (žalobou) neplnil. Žalobca nepreukázal, že by žalovaného o plnenie požiadal skôr, prípadne inú dohodu splatnosti dlhu. Vzhľadom na uvedené súd žalobcovi priznal úrok z omeškania, ale len z prisúdenej sumy od 12. 04. 2018. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 a § 262 CSP a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu v konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní. Uvedené priznal i napriek tomu, že žaloba bola v nepatrnnej časti zamietnutá, a to konkrétne v nepatrnnej časti príslušenstva, ktoré zamietnutie súd nepovažuje za zásadné, pretože v časti celej istiny bolo žalobe vyhovené, a teda je možné konštatovať úplný úspech žalobcu v spore.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalovaný, odôvodniac ho tým, že postupom súdu došlo opätovne k porušeniu práva žalovaného na spravodlivé konanie, pretože súd sa vôbec nezaoberal argumentmi a tvrdeniami žalovaného. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal uplatnenou námietkou premičania, ktorú žalovaný uviedol v odpore, nezaoberal sa žiadnym vyjadrením žalovaného (napríklad o nemožnosti dohadovania RPMN, čo súd na jednu stranu vôbec nevyhodnotil, no na stranu druhú uviedol paušálny záver, že kvôli nedohodnutiu RPMN nedošlo k dohode o RPMN. Pritom v rozsudku argument o tom, že RPMN sa dá dohodnúť, nie je vôbec zdôvodnený. Závery súdu prvej inštancie v napádanom rozsudku žiadnym spôsobom nereflektujú na procesnú obranu žalovaného. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR v náleze sp. zn. I. ÚS 736/16 a judikatúru ESLP, ktoré sa zaoberajú odôvodnením rozhodnutí a uviedol, že rozsudok neobsahuje žiadnu časť v rámci odôvodnenia, kde by sa súd s týmto argumentom žalobcu zaoberal alebo sa s ním v rámci odôvodnenia rozhodnutia vypořiadal. Postup konajúceho súdu a ním vydané rozhodnutie je porušením práva na spravodlivý súdny proces a v kontexte obsahu rozsudku žalovaný tvrdí, že možnosť k veci sa vyjadriť bola poskytnutá len vo formálnej rovine. V rozpore s tým, čo sa pod spravodlivým súdnym procesom a pod požiadavkou na riadne a náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vlastne rozumie. Uviedol, že súd prvej inštancie v rozsudku vychádza z toho, že RPMN sa dojednáva medzi stranami zmluvy a dospel k tomu, že jeho hodnota v návrhu na uzavretie zmluvy a v prijatí návrhu sú rozdielne. Neuvádza však ani jeden dôvod, pre ktorý sa domnieva, že uvedený údaj je dohodnuteľným. Samotné odôvodnenie rozsudku je v tomto smere zmätočné. Napríklad v bode 41 súd uvádza, že RPMN sa počíta na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy. S tým je však v rozpore iné konštatovanie súdu a to, že nedošlo k dohode o RPMN, lebo žalobca navrhol iný údaj a žalovaný prijal návrh na uzavretie zmluvy s iným RPMN. Vzhľadom na špecifickosť tohto údaju, spôsob jeho určenia a kogentné pravidlá stanovené

zákonom pre jeho výpočet tvrdí, že formalistický prístup súdu prvej inštancie k spôsobu určenia RPMN a toho, či sa dá daný údaj dohodnúť, je predčasný. Z povahy niektorých náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. vyplýva, že nemôžu byť predmetom konsenzu a zákon takýto konsenzus ani nepredpokladá. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal tým, či ide o dohodnuteľný údaj alebo nie, teda, či aj RPMN nepatrí medzi údaje, ktoré nie je možné dohodnúť. Poukázal na to, že hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nedojednávava, a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu. Aj súdna prax dospela k obdobnému záveru. Ak sa uvedený údaj nedá dohodnúť, nie je možné ho navrhnúť a ani návrh odmietnuť. Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v čase určenom v zákone - údaje platné v čase uzavretia zmluvy. Medzi tieto údaje patrí aj dátum prvého čerpania úveru (ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase, kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru). Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojim textom, ale aj spôsobom jeho určenia vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by žalovaný neurčil údaj RPMN schváleného úveru či revolvingu postupom podľa zákona č. 129/2010 Z. z., teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvedenou v bode 5 každej zmluvy, potom by porušil zákona č. 129/2010 Z. z. Porušenie by práve vyplývalo z toho, že by uviedol rovnakú RPMN ako údajne „navrhol“ žalobca v oboch zmluvných vzťahoch. Pretože v takom prípade by takto určená RPMN nebola vypočítanou podľa zákona č. 129/2010 Z. z. Z napádaného rozsudku nie je zjavné ani to, na základe čoho súd dospel k záveru o tom, že žalobca vlastne navrhol údaj o RPMN. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN. Na základe uvedeného žalovaný tvrdí, že otázka „dohody“ o RPMN nebola zo strany súdu ani len posúdená v tom smere, či zákonná úprava takúto dohodu pozná a predpokladá. Zákon č. 129/2010 Z. z. vôbec nepredpokladá, že by sa náležitosti vymenované v § 9 ods. 2 mali dohodnúť, vyžaduje, aby boli v zmluve uvedené. Na základe uvedených skutočností tvrdí, že súd prvej inštancie nesprávne konštatuje neuvedenie údaje o RPMN. Ďalším dôvodom, ktorý potvrdzuje nesprávnosť záverov súdu, je aj súdna prax. Poukázal pritom na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/839/2016 zo dňa 29. 06. 2016. Z uvedených dôvodov má za to, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože súd rozhodol na základe nepríslušnej právnej normy a navrhol, aby odvolací súd vo veci sám rozhodol a podanú žalobu zamietol s tým, že žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a tiež náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje v časti bezúčinnosti a bezpoplatkovosti za správny a dostatočne zdôvodnený. Rozhodnutie obsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, súd sa jasne a zrozumiteľne zaoberal všetkými spornými otázkami, ktoré dostatočne odôvodnil a správne vyhodnotil. Odvolacie dôvody žalovaného preto považuje za nedôvodné a účelové. Súd prvej inštancie tieto dostatočne a správne vyhodnotil, nestotožnil sa s argumentáciou žalovaného, čo neznamená, že sa nimi nezaoberal. Tvrdenie žalovaného v odvolaní, že závery súdu prvej inštancie nezodpovedajú vykonanému dokazovaniu a sú založené na nesprávnom právnom posúdení považuje za nedôvodné a ničím neodôvodnené. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je dôvodný, a preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou - žalovaným, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 163 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby jeho zopakovania alebo doplnenia (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 091,29 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2 091,29 eura od 16. 06. 2017 do zaplataenia. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril zmluvu o úvere, pričom podľa názoru žalobcu je zmluva bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje všetky zákonné náležitosti, a preto požadoval vrátiť bezdôvodné obohatenie, keďže vrátil viac ako mu žalovaný poskytol. Poukázal i na to, že pri uzatváraní zmluvy nebola zhoda v texte zmluvy medzi žiadosťou o poskytnutie úveru a schválením, a teda nemohlo prísť k uzavretiu zmluvy podľa ustanovení OZ.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

8. Odvolací súd po preskúmaní veci a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie z pohľadu skutočností, podstatných pre rozhodnutie veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a záver súdu prvej inštancie o vyhovení žalobe je správny, preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je v danej veci rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie sa zaoberal námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní. Na potvrdenie záverov súdu prvej inštancie, k dôvodom odvolania žalovaného odvolací súd dodáva nasledovné.

9. Výpočet RPMN upravuje ustanovenie § 19 zák. č. 129/2010 Z. z., ktorý odkazuje na vzorec uvedený v prílohe č. 2 tohto zákona. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom odvolateľa v tom, že výška RPMN nie je predmetom dohody strán, avšak jej výpočet ovplyvňujú vstupné údaje, ktoré musia byť stranami dohodnuté a potom zmena vstupných údajov ovplyvňuje výsledný výpočet RPMN. Ak teda došlo v čase od 06. 09. 2012 do 12. 09. 2012 (uzavretie zmluvy) k zmene výslednej RPMN, muselo za toto obdobie dôjsť k zmene týchto údajov. Odvolací súd však ešte dodáva, že pokiaľ z údajov o schválenom revolvingovom úvere vyplýva, že RPMN za úver je 67,85% a ročná úroková sadzba revolvingu je 70,01%, už z tohto je zrejmé, že RPMN bola určená nesprávne, pretože RPMN určuje percentá z dlžnej čiastky, ktoré musí dlžník za úver zaplatiť za obdobie jedného roka vrátane správy úveru a ďalších nákladov s ním spojených, ako napríklad poplatky súvisiace s poskytnutím úveru, poplatok za úverový účet, poistenie úveru, zatiaľ čo percento úroku znázorňuje len cenu požičaných peňazí bez ďalších nákladov, RPMN zahŕňa všetky reálne náklady. RPMN teda nemôže byť nižšia ako úrok, keďže okrem úroku zahŕňa aj iné poplatky. Ak potom bol údaj o RPMN uvedený nesprávne, zmluva nespĺňa náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, a preto ju treba považovať aj za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle tohto ustanovenia. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

10. K odvolacej námietke, že súd sa vôbec nezaoberal uplatnenou námietkou premlčania, ktorú žalovaný uviedol v odpore, je potrebné uviesť, že žalovaný v odpore námietku premlčania nevzniesol a ani počas konania, preto sa súd nemal s akou námietkou premlčania v konaní vypoariadavať. Táto odvolacia námietka bola uvedená aj v prvom odvolaní žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie a rovnako je uvedená aj v druhom odvolaní, v oboch s odkazom na odpor, bez ďalšieho odôvodnenia, preto nebol dôvod sa v ňom tak v rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní vypoariadavať.

11. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, a vzhľadom k tomu, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

12. Na záver ešte odvolací súd dodáva, že v napadnutom rozsudku je ako žalobca uvedený Q.t O., pričom podľa žaloby a registra obyvateľov je jeho správne meno Q. O.. Z uvedeného dôvodu bude preto potrebné nesprávne priezvisko žalobcu postupom podľa § 224 CSP opraviť.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).